

2Kr 4,42-44 Salv 3.7.22

Potom přišel jakýsi muž z Baal-šališi a přinesl muži Božímu chléb z prvního obilí, dvacet ječných chlebů, a v ranci čerstvé obilí. Eliša řekl: „Dej to lidu, ať jedí.“ Ten, který mu přísluhoval, namítl: „Cožpak to mohu předložit stu mužů?“ Ale on odvětil: „Dej to lidu, ať jedí, neboť toto praví Hospodin: „Budou jíst a ještě zůstane.““ Předložil jim to a oni jedli a ještě zůstalo podle Hospodinova slova.

Jak tady tímhle tím podělit 100 mužů? ptá se Elišův učedník, a podobná otázka napadá nás:

Jak se to stalo, **jak** to Eliša dokázal, namnožit těch pár placek, že se všichni hladoví najedli, a ještě zůstalo? JAK, JAK, JAK?

Jak? je otázka člověka, který u toho **chce být**. Ošahat si ten div, přijít mu na kloub, tak jako jsme zvyklí přicházet na kloub mnoha jiným věcem. A je to v pořádku, protože bez toho by náš svět těžko fungoval tak dobře, jak funguje: Mj. díky tomu, že jsme přišli na mnohé z toho, jak to funguje v přírodě, včetně genetiky, nehrozí dnes smrt hladem lidstvu, přestože propracované a podložené scénáře z 19. a 20. století realisticky předpokládaly, že množící se lidstvo se neuživí.

Díky těm, kdo poctivě bádali, až přišli na to, jak zvýšit výnosy těch správných plodin, k tomu nedošlo. Díky, za mnohé kteří dokážou přijít na to, JAK věci našeho světa fungují.

Ale když koná své divy Hospodin, je správnější, věci přiměřenější (skoro bych řekl "vědecky správnější") **jiná otázka**. Ne JAK, ale KDE? **Kde je v té chvíli naše místo?** Stát u Eliši, koukat mu pod ruce, jak to dělá, popř. stát u Ježíše a koukat mu pod ruce, to nám nic nepřinese. Budeme-li se ptát jak?, nic nevidíme a od toho příběhu pak odejdeme s tím, že je to nějaká biblická variace na Hrncečku vař. Ale my se můžeme naštěstí zeptat, **KDE je naše místo?** Není náhodou mezi těmi, kdo se v té chvíli ocitli nablízku zachránci? (však Eliša neznamena nic jiného než *Můj Bůh je Spása-záchrana*) – a tak prostě mohou naslouchat a přijímat a sytit se, nebo přijímat a roznášet (a sytit se)? Pokud přijmeme za své místo mezi těmi okolo, mezi učedníky a dalšími hladovými (a že jich nebylo málo), a zeptáme se, *co pro nás tohle místo znamená?*... – najdeme v těchhle záračných historkách, co na první pohled znějí jak pohádky, nejen své místo, ale i inspiraci a mnohé obdarování. Nebo spíš naopak: obdarování, a díky němu i mnohou inspiraci.

Lidí okolo je v tom příběhu nemálo: **učedníci mistra Eliši, ale také vyhladovělý Boží lid**. Mají prázdné ruce. Mají hlad, protože tam u nich panuje doba hladu. Připomíná to hladomor, na jaký teď zadělává ruská blokáda ukrajinského obilí. Hlad, s nímž vědci nic nenadělají, protože jeho důvody přesahují racionálně zkoumatelné příčiny a procesy... Mají hlad, který je taky nějak, důsledkem hříchu. Sobectví, nenávisti, služby falešným bohům, lidským modlám. Možná za to přímo nemůžou, ale dolehlo to na ně tak jako tak. Tak na tom jsou ti okolo. Nemají co nabídnout, s čím přijít. Ale smějí se nechat obdarovat. My se nemusíme do té role nutit, ale klidně ji můžeme přijmout občas za svou: Nemáme co našemu Pánu nabídnout. Přicházíme s prázdnými rukama. Ale klidně svůj hlad můžeme vyznat, nemám ti co nabídnout, Pane. Před tvou tváří nemám vůbec nic. *Mám prázdné ruce,*

Pane, že skutkem jsem je nenaplnil..., ale ty je můžeš naplnit.

V tomhle jsou bohoslužby, jakožto shromáždění kolem příběhů jako je ten dnešní, **otevřené pro každého** – a zejména ty bohoslužby, v jejichž středu je spolu s příběhem také stůl jako ten dnešní, stůl takovými dary obdařený. Pro nás. Poslouchejte, a věřte. Vezměte, jezte. Právě když máte prázdné ruce srdce, žaludek, nebo rovnou celý život. Ať už na vás dopadl hlad, za nějž můžete, nebo ne.

Do toho shromáždění kolem Eliši (kde dnes sedíme i my) **přišel ovšem ještě další člověk**. Vlastně přišel jako první, a právě jeho příchod celý ten dnešní podivuhodný děj "rozbíhá". Přišel z *Baal-šališe*, z vesnice, zasvěcené pohanskému Baalovi, mocnému šéfovi, co ho tehdy v mnoha izraelských vesnicích a městech uctívali. Jeho vyznavači tvrdili, že jedině s ním bude líp (a trvali na tom, i když místo toho přišel hlad). Tenhle člověk však toho uctívaného šéfa moc nebere: "Víš, Elišo, u nás už se zase na poli urodilo. Všichni říkali, že máme poděkovat Baalovi, to je prý náš ochránce. Ale já moc dobře vím, komu děkovat. Vzal jsem tady vzorky obilí a chlebových placek z mouky z nové úrody, a nesu je jako poděkování Hospodinu. Za celou úrodu na mém poli. Vlastně, za celou naši vesnici."

Ten muž přitom se svými díky nejde na úplně předpisové místo. Nenesení je do svatyně knězi, ale Elišovi. Vlastně tím vyznává: Je-li dnes s námi Hospodin, pak díky tobě, Elišo. Církevní tatíci a různí arciflandáci tuhle životodárnou blízkost bohužel zpřítomnit neumějí, jen tenhle prorok se jménem *Můj Bůh je spása*.

Elišovi tím musel udělat nesmírnou radost. V kdekaké izraelské vesnici teď uctívají nějakého toho Baale, ale tady tenhle ten ví, komu děkovat: Hospodinu. Pěkně podle ustanovení Tóry nese dar vděčnosti za novou úrodu. Navíc k té oběti díky patří nedílně krédo Izraele: *Hospodin, to je Bůh naší spásy. Když jsme úpěli bez bez šance na záchranu, vyvedl nás z otroctví, a daroval nám tenhle kus země jako místo dobré pro život*. Bohem Izraele není žádný Baal, božstvo prospěchářů, sázejících na moc a vliv, ale Hospodin. Ten, který vyvádí z otroctví. Z klepet strachu i sobectví. Ten, který otevírá nové možnosti i tam, kde všechny lidské „ano bude líp“ se dávno ukázaly jako lživé nabídky. Jemu věříme, jemu děkujeme.

Tímhle vyznáním tedy "voní" čerstvě **upečený chléb** z nové úrody. A **právě tímhle chlebem**, chlebem, který sebou nese tohle poselství, tohle vyznání víry, teď **Eliša přikazuje nasytit lid**.

Od hladu zachraňuje chléb, na nějž se sklízelo obilí s vírou, že dárce úrody i života, který má budoucnost, je Hospodin.

Proto jsme hned na začátku byli zváni usadit se OKOLO toho příběhu, mezi učedníky a obdarované, abychom dopslovali až sem: Abychom vyposlechli, co je zač ten chleba, který Eliša láme a rozdává všem hladovým kolem dokola. Chléb, který v sobě nese díkuvzdání, vyznání, kdo je dárce záchran. Tohoto chleba je dost pro všechny okolo.

Díkuvzdání. *Eucharistia*. Hostina pro hladové hostina Boží vyživující věrnosti, kterou otevírá poděkování a vyznání

zdrojem záchrany je Bůh Izraele a Otec Ježíše Krista. *Neboť takto pravil Hospodin: (Budou) jíst, a (ještě) zůstane!* Tohle slovo ten vděčně obětovaný chléb zpřítomňuje: Bude nasycení v době hladu, bude ho dostatek, a ještě zbyde. Pro všechny další, kdo se shromáždí kolem tohoto příběhu.

Ten rozdělovaný chleba, jehož je dost, a ještě zbyde, se stává **znaméním** takhle **věrohodným, inspirativním, životodárným, se může stát slovo Hospodinovo**. Když sedíme okolo, jako posluchači, jako učedníci, tohle všechno smíme rozpoznat, uslyšet, objevit.

A když to slyšíme a objevujeme, můžeme se ptát skoro podobně jak ten jeden bezradný učedník, s tím, že ta naše otázka může vyznít přesně opačně. Ne jako výraz nedůvěry, ale **jako výraz nově nalezené víry a vděčnosti**: Jestli právě tohle všechno sebou nese ten vděčně přinášený a rozdělovaný chléb, jak tedy právě tímhle tím chlebem **nepodělit všechny okolo?**
Amen.

2Kr 4,42-44 Salv 3.7.22 (křest Anny Skácelové)

Píseň 192,1

In: Ž 103,1n.5

Píseň: 634 (Hned zrána)

Modlitba

Jsmo tu jako společenství učedníků Pane, jako společenství těch, kterým platí tvá záchrana, a kteréš poslal svědčit o tvé záchraně v tomto světě. Vždycky jsi tu chtěl mít své lidi, společenství, party, od nichž bude do světa okolo přesvědčivě zaznívat: jsi Bohem záchrany a nečekaných možností. Vyznáváme, že ti právě takhle málokdy naplno věříme. A málokdy to z našeho středu k lidem okolo jasně zaznívá. Ty tu chceš mít své svědky, a my zas chceme, aby nám nic zbytečně nekomplikovalo život. O to víc žasneme, že s námi počítáš. Že se nenecháš odradit lidskou nestálostí a chatrností. A že nám dáváš poslouchat příběh evangelia a že nás usazuješ kolem stolu Ježíše. Žasneme nad tvou vytrvalostí a vynalézavostí. A prosíme, ať se nám stane požehnáním. Amen

1. čtení Dt 26,1-11

Oslovení před křtem

- *raduj se ze všeho dobrého, co ti Hospodin dal*, a jako výraz této vděčnosti a radosti přines třebaš i své dítě ke křtu. Ono je v tomto případě zač být vděčný a z čeho se radovat. Do Aničkina křtu se stavělo mnoho překážek: zaoceánský pobyt a lockdown, který komplikoval už tak náročné životní okolnosti. A tak tento křest je výrazem radosti a vděčnosti, že všechny tyhle otravné, vysilující komplikace přece nezvítězily a nevítězí v našich lidských osudech, ale vy jste tady, se svým blízkými, v tohle sboru, a spolu s námi děkujete za tenhle darovaný život. Středem slavnosti oběti prvotin není ovšem Bůh, který dává život a pak už jen svým vyznavačům zajišťuje stoupající životní úroveň. Centrem je vyznání, Hospodin je Bůh, který **zachraňuje**. Vysvobozuje a obnovuje život. Tak to prokázal v exodu i v příběhu Ježíše Krista. V tom ustanovení o oběti prvotin **vzorek úrody zastupuje její celek**. Křest je také jen „vzorek“: „jen“ symbolické políť vodou. Neletěli jste s Aničkou k Jordánu, abyste ji tam vykoupali (jak to mnohé zbožné Američanky dělají, některé i opakovaně), ale k Salvátoru. Ale ten **vzorek vody vylévané z křtitelnice** ten pro Aničku zastupuje celek, plnost Spásy, jak ji ten Spasitel přináší: Přijetí do Boží blízkosti, odpuštění, nasměrování života, povzbuzení k zápasům o spravedlnost, útěchu v tísních a prohrách, vděčnost za vše dobré, naději navzdor situacím nutícím k hořkosti a pláči, a nakonec i naději proti smrti. Z této plnosti smí čerpat, a za ni děkovat.

Apoštolské vyznání

Otázky pro rodiče

Otázka pro sbor

Ustanovení křtu Mt 28

Křest

Modlitba po křtu

Děkujeme, náš Otče a stvořiteli, za dar života, který jsi svěřil rodičům Aničky. Buď s nimi jako zdroj lásky, péče, moudrosti. Příběhy tvé věrnosti ať je inspirují a posilují. Chválíme tě, JKe, že ty jsi zdrojem života ve svobodě, lásce i pro toto děvčátko. Ať je příběh tvého milosrdenství a věrnosti drží na cestě lidskosti.

Duchu svatý, uprostřed všeho bouření ty sám zavěj, vysvobozuj k lásce, obnovuj naději. Posiluj nás k věrnosti svědků Kristových a uprostřed nejistot obdarovávej pokoj. Amen.

Požehnání (Mk 10,14n)

Píseň Všechny děti (BTS 6)

kázání

PÍSEŇ 642 (Otče náš)

CONFITEOR

Přinášíme před tvou tvář svůj hlad a prázdné ruce. Přinášíme i svou zajištěnost, která tolikrát vede k tomu, že na tebe zapomínáme. Přinášíme sytost, která svádí k nezájmu o ty, kdo mají hlad. Přinášíme svůj nevděk, i otázky, proč v našem světě tolik lidí sužuje hlad, nesvoboda, násilí, nelidské poměry. Věříme, že u tebe, našeho Spasitele jsme s tím vším na správném místě. Vždyť přijímáš provinilé i hladové, odpouštíš a sytíš. Dary tvého stolu nás o tom všem ujišťují. Smiluj se nad námi

všichni, kdo se připojujete, zazpívejme 3x Kyrie eleison.

Pozdravení pokoje

PREFACE

Vzdejme díky Bohu, je to důstojné a spravedlivé. Tobě teď Pane patří dík: za chléb, jenž nám připomíná tvoji věrnost Izraeli na poušti. Za chléb, kterým smíme sytit svůj hlad. Za chléb, který můžeme sdílet s nuznými, za požehnaný chléb, jenž zpřítomňuje sebezodávající lásku Kristovu. A tobě patří i dík za víno z kalicha našeho Pána: z kalicha připomínajícího život z lásky obětovaný, z kalicha naděje a radosti Božího království. Vzdáváme ti tento dík spolu s Izraelem i všemi svědky, kteří zápasili o novou věrnost tobě. Amen.

USTANOVENÍ podle Mt

A když oni jedli, vzav Ježíš chléb, a dobrořečiv, lámal a dal učedníkům, a řekl: "Vezměte, jezte, to jest tělo mé." A vzav kalich, a díky činiv, dal jim, řka: "Pijte z něho všichni. Neboť to jest krev má nové smlouvy, kteráž za mnohé vylévá se na odpuštění hříchů. Ale pravím vám, že nebudu pít od této chvíle z tohoto plodu vinného kořene, až do onoho dne, když jej pít budu s vámi nový království Otce svého."

OTČE NÁŠ...

POZVÁNÍ (Ž 81,11)

Přijměme pozvání ke stolu Páně od žalmisty, který v 81. žalmu říká: Já jsem Hospodin, Bůh tvůj, který jsem tě vyvedl ze země egyptské. Otevři jen ústa svá a naplním je.

Ke stolu Kristovu jsou bez rozdílu církevní příslušnosti zváni všichni, kdo věří v jeho vykupitelské dílo a chtějí je spolu s ostatními slavit a přijímat. **(kalíšky)**

Vysluhování: PÍSEŇ 95 (Aj jak jsou)

Propouštění (2Kr 4,44b) "...jedli a ještě zůstalo, podle Hospodinova slova." *Jděte v pokoji.*

MODLITBA v kruhu

Když ty sytíš, smíme nechat vděčně naplnit své prázdné ruce. Když ty staviš na nohy, smíme se s novou odpovědností a odvahou rozběhnout po cestě tvých následovníků. Když my se ztrácíme a jsme ti nevěrní, ty zůstáváš věrný, a ještě nás o tom znova ujišťuješ. Děkujeme, že právě takto zaháníš náš hlad a obnovuješ víru. Amen

PÍSEŇ 717,1+6

Ohlášení

Přímluvy

- *ujímej se lidí hladových a nuzných všech, pro které starost o chléb ve zdejší představuje otázku života a smrti*

- *ujímej se těch, kdo zůstali zoufalí tváří v tvář lidské zlobě, nenávisti a jejím smrtícím následkům*

- *ujímej se lidí sytých všech, kdo otupěli a kdo se přestali ptát, komu za svůj dostatek děkovat*

- *ujímej se všech, kterým v radostném a vděčném pohledu na život uprostřed tvého stvoření brání samospravedlivost, nápor zlých okolností a náhod, neblahé zkušenosti s lidmi.*

Ať díky nim i nám přestává být tento tvůj svět místem nevděku a stává se místem úžasu, radosti a chval. Lidí a problémy, osobně nám ležící na srdci, předkládáme teď v tiché modlitbě "..."

Pane smiluj se, pro JKa, který s tebou a DS kraluje navěky.

Poslání Jk 5,7-9

požehnání

Požehnejž tobě Hospodin, a ostříhejž tebe. Osvět Hospodin tvář svou nad tebou, a buď milostiv tobě. Obratíž Hospodin tvář svou k tobě, a dejž tobě pokoj. Amen

Píseň 402 (Ó Pane můj)